

Vintersäsongen är den troendes vår.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿ وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴾
سورة آل عمران - ۱۳۳

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
« الشَّتَاءُ رِبِيْعُ الْمُؤْمِنِ، قَصْرَ نَهَارِهِ فَصَامَ، وَطَالَ لَيْلُهُ فَقَامَ »
أحمد بن حنبل، المسند، ۷۵/۳

Kära syskon!

Den Allsmäktige Allah har skapat tiden och ställt den till människans förfogande, delat upp den i sektioner för att hon ska kunna använda den effektivt. Genom att skapa natt och dag, morgon och kväll, sommar och vinter, vår och höst har han skapat en gudomlig balans. Allt existerar, utvecklas och försvinner inom tidens ram. Kunskap, handlingar, rikedom och många andra värden och förvärv, som spelar en viktig roll i människans liv, kan erhållas inom tidens gång. De som utnyttjar tiden väl kommer att finna frid och lycka både i denna värld och i nästa. Vår älskade profet (frid vare med honom) sade: "Det finns två välsignelser som många människor är omedvetna om värdet av: hälsa och fritid."¹ Genom detta uttalande har profeten (frid vare med honom) betonat vikten av tid, en av dessa två välsignelser.

Ärade troende!

Tiden är människans mest värdefulla skatt. Ingen skapelse har makt att stoppa eller återvända tiden. Varje ögonblick levs bara en gång och försvinner sedan för alltid. En klok person bör uppskatta tiden och varje dag, timme, minut och ögonblick fylla den med gärningar som Allah är nöjd med. I den hadith imamen läste i början av predikan säger vår älskade profet (frid vare med honom): "Vintertiden är troendes vår: natten är lång, de ber, dagen är kort, de fastar."²

Profeten Muhammad (fred vara med honom) ger oss en annan syn på denna årstid, en syn som gör att man ser den mest värdefulla av alla årstider. 'Vintern är troendes vår.' Precis som jorden får nytt liv på våren med blommor, knoppar och dofter, kan vintern också bli en tid för förnyelse för de troende, där de upplever en andlig återfödelse. De troende bör kunna omvandla vintermörkrets negativa aspekter till något positivt. De bör alltid se på livet positivt, utan att

fastna i de negativa saker som sker omkring dem, och reflektera över livets ljusa sidor.

En troende bör kunna förvandla vintertidens negativa aspekter till positiva. Man bör alltid se positivt på händelser, samtidigt som man inte fastnar i negativa saker runt omkring, utan fokusera på de positiva aspekterna och utnyttja dem. En muslim bör kunna dra fram goda resultat trots svåra omständigheter, kunna förvandla svårigheter och problem till möjligheter och vinster. Det är möjligt att få positiva resultat från varje händelse, varje svårighet och problem. Faktum är att Allah säger: "Med varje svårighet följer lättnad."³

Kära troende!

En klok troende vet hur man vänder vinterns prövningar och kyla till sin fördel. Långa vinterkvällar är en möjlighet att be nattbönen, reflektera, läsa Koranen, studera böcker, skriva och planera för framtiden. De korta dagarna ger möjlighet till fasta, vilket renar själen. Genom att hjälpa de som saknar tak över huvudet eller mata djur och fåglar som har brist på föda kan vintermörkrets svårigheter vändas till en positiv upplevelse.

Kort sagt, för dem som tycker att tiden är otillräcklig erbjuder vintern ett extra tidsfönster. En klok och medveten muslim bör försöka dra nytta av denna tid både materiellt och andligt; genom att läsa, forska, diskutera, tillgodose behoven hos de behövande, vara en tröst för de sårade, tillsammans med sin familj, nära och kära och samhället. Som en poet uttryckte det: "Man kan köpa rubiner med tid, men inte tid med rubiner." Tidens värde bör uppskattas, den bör inte slösas bort och den bör användas och förbrukas i enlighet med Allahs vilja. Allah säger i Koranen i den vers som imamen läste i början: "Och skynda er mot er Herres förlåtelse och ett paradys, stort som himlarna och jorden, förberett för dem som är medvetna om Allah!"⁴

Må Allah låta oss alla ta vara på tiden och vintern på bästa och mest välsignade sätt.

¹ Buhârî, Rikâk, 1, VII, 170; Tirmizî, Zühd, 1. V, 551

² Ahmed b. Hanbel, Müsned, 3/75

³ İnşirâh suresi, 94:5

⁴ Al-i İmran suresi, 3:133